

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118249606
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118249606.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Danice Kočičkovej, v spore žalobcu Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, so sídlom Rastislavova 914/3, 821 08 Bratislava-Mestská časť Ružinov, IČO: 00 178 454, právne zastúpeného LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom Na Hrebienku 5433/40, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 677 175, proti žalovanému R.. J. T., r.č. XXXXXX/XXXX, s trvalým pobytom P. 9, XXX XX R., podnikajúcemu pod obchodným menom MUDr. J. T. - E. I., s miestom podnikania L. XX, XXX XX P. P., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpenému Advokátska kancelária Kašuba spol. s r. o., so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 095, o zaplatenie 2 952,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 17Ca/2/2018-119 z 8. januára 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica p o t v r d z u j e.
- II. Žalobca je p o v i n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 08. 01. 2019 žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým rozhodne o ich výške (druhý výrok) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (tretí výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 2 952,- Eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa 11. 03. 2015 na sumu 984,- Eur, faktúry č. 2161104728 splatnej dňa 08. 03. 2016 na sumu 984,- Eur a faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa 07. 03. 2017 na sumu 984,- Eur z titulu uzavretej hromadnej licenčnej zmluvy o použití hudobných diel ich verejným predvádzaním, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako organizáciou kolektívnej správy práv a žalovaným ako používateľom verejnej produkcie s hudbou. Žalobca k žalobe pripojil fotokópiu Hromadnej licenčnej zmluvy zo dňa 08. 02. 2007, fotokópie jednotlivých faktúr.

Súd prvej inštancie mal preukázané, že dňa 08. 02. 2007 uzatvorili Hromadnú licenčnú zmluvu (ďalej aj „Licenčná zmluva“) žalobca so žalovaným (R.. J. T. - L. L., so sídlom P. P., L. XX, S.: XX XXX XXX) ako používateľom pre podujatia s hudbou ako podstatnou podpornou a doplnkovou zložkou a prísluchovou hudbou reprodukovanou technickým zariadením v priestoroch bar, reštaurácia, hotel - izby a to 1 ks denný bar s názvom R, 1 ks reštaurácia s názvom R, reproduktor izba pre hostí denný bar 1 ks s názvom TV do 120 cm a 61 ks izby s názvom TV do 120 cm a to od 01. 01. 2007 s kapacitou prevádzky bar

30, reštaurácia 100, prevádzková plocha v m² - bar 60 m², reštaurácia 150 m² s počtom hviezdíčiek v ubytovacom zariadení 4, s miestom použitia hudobných diel Hotel DIXON na adrese Švermova 32, Banská Bystrica.

Z čl. V. Licenčnej zmluvy vyplynula autorská odmena (bod 1.) a to : „Používateľ zobral na vedomie, že autorská odmena za toto používanie je daná platným sadzobníkom SOZA, ktorý je k dispozícii na nahliadnutie v sídle SOZA a uverejnený na www.soza.sk . K autorskej odmene SOZA sa pripočítava 1 % ako príspevok umeleckým fondom.“ V zmysle bodu 2. čl. V. Licenčnej zmluvy sa používateľ zaviazal uhradiť odmenu v lehote splatnosti vystavenej faktúry. Licenčná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s účinnosťou od 01. 01. 2007.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný sa zaviazal uhrádzať žalobcovi autorskú odmenu danú platným sadzobníkom SOZA, ktorý bol k dispozícii na nahliadnutie v sídle SOZA a uverejnený na stránke www.soza.sk. Žalobca žalovanú autorskú odmenu vyfakturoval žalovanému faktúrami č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24. 02. 2015 splatnou dňa 11. 03. 2015 na sumu 984,- Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 02. 2016 splatnou dňa 08. 03. 2016 na sumu 984,- Eur a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20. 02. 2017 splatnou dňa 07. 03. 2017 na sumu 984,- Eur, čo spolu predstavuje žalovanú sumu 2 952,- Eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie Licenčná zmluva bola uzatvorená v zmysle § 48 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „autorský zákon,“ resp. „zákon č. 618/2003 Z.z.“). Odmena bola v zmysle čl. V. bod 1., 2. dohodnutá v súlade s § 45 ods. 1 autorského zákona. Žalobca bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby a taktiež na výber odmeny pre nositeľov práv vo svojom mene v súlade s § 81 ods. 2 písm. j/ a § 81 ods. 3 zákona č. 618/2003 Z.z. Žalobca faktúrami vyúčtoval sumu 984,- Eur za každý rok a to v súlade s počtom zariadení na reprodukciu hudby, rádio v bare a reštaurácii na prevádzke Hotel DIXON, televízor v dennom bare a 61 izbách tohto zariadenia.

Súd prvej inštancie poukázal na § 131, § 132 ods. 1, 2, 3, § 151 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

Prvoinštančný súd uviedol, že strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktoré nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazy je potrebné označiť presne a úplne tak, aby ich súd mohol vykonať. Listiny je potrebné individualizovať pomenovaním príp. uvedením ich obsahu a označením orgánu, ktorý ich vydal, spisovou značkou, dátumom, resp. osobou, ktorá ju vyhotovila a dátumom. Neoznačenie dôkazov nie je vadou žaloby, a preto neodôvodňuje odmietnutie žaloby pre jej vady, ale jej zamietnutie po vecnom prejednaní veci.

K žalobe sa pripájajú predovšetkým listiny, fotografie, DVD nosiče a iné pamäťové médiá. Nesplnenie povinnosti pripojiť dôkazy, na ktoré sa žalobca odvoláva podľa súdnej praxe nemôže byť v žiadnom prípade dôvodom na odmietnutie podania alebo zastavenie konania, pretože nejde o nedostatok podmienky konania ani o vadu návrhu.

Dôkazná povinnosť je povinnosť účastníka (od 01. 07. 2016 strany - poznámka odvolacieho súdu) označiť dôkazné prostriedky k preukázaniu tvrdených skutočností. Táto povinnosť je sprevádzaná inštitútom dôkazného bremena spočívajúceho v povinnosti dokazovať skutkové okolnosti predpokladané právnu normou, na základe ktorej účastník (strana) uplatňuje deklarované právo. Pokiaľ sa mu to nepodarí a dôkazné bremeno neunesie, prejaví sa to v procesnej rovine v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno vždy zaťažuje toho, kto má v konečnej fáze procesu dokázať pravdivosť určitého tvrdenia, ktorým odôvodňuje svoj návrh prednesený súdu.

Súd prvej inštancie uviedol: „Tunajší súd v danom prípade mal v konaní preukázané, že žalovaný jednak v podanom odpore, taktiež vo svojich písomných vyjadreniach, ako aj na pojednávaní dňa 08. 01. 2019 poprel dôvodnosť žaloby a to čo do dôvodu ako aj do výšky. Nárok žalobcu považoval za nepreukázaný a neexistujúci, pričom poukázal predovšetkým na tú skutočnosť, že k žalobe, taktiež k vyjadreniam nebol pripojený zo strany žalobcu ako dôkaz sadzobník autorských odmien za používanie hudobných diel prevádzaných prostredníctvom technických zariadení a verejným vykonávaním, z ktorého majú vyplývať sadzby, teda jednotkové ceny uvedené vo faktúrach. Výšku odmeny žalobca stanovil na sumu 984 Eur na jeden rok. Výška odmeny nie je upravená žiadnym zákonom a nepodlieha ani schvaľovaniu ministerstvom kultúry a je vo výlučnej kompetencii organizácie kolektívnej správy a limitovaná je platným a účinným sadzobníkom Žalobca si v danom prípade nesplnil dôkaznú povinnosť a nepredložil súdu sadzobník aktuálny v čase, za ktorý vyúčtoval odmenu, taktiež žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, dobrovoľne sa rozhodol pojednávania nezúčastniť, pričom ešte aj na pojednávaní mal možnosť predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súdom má tak za to, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, čo sa týka základu a výšky odmeny, ktorú

žalobca žalovanému vyfakturoval jednotlivými faktúrami a preto súd návrhu žalobcu nevyhovel a žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Súd v danom prípade nevyhovel ani návrhu žalovaného na rozhodnutie danej veci rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 278 C.s.p. Žalobca a právny zástupca žalobcu sa z pojednávania ospravedlnili bez uvedenia dôvodu ale súd má za to, že strana nemusí uviesť žiaden dôvod, prečo sa pojednávania nezúčastní. Zúčastniť sa pojednávania nie je povinnosť, ale právo. Súd tak nemusí rozhodnúť pri ospravedlnení rozsudkom pre zmeškanie, pretože strana je činná aj tým, že súdu uviedla, že sa pojednávania nezúčastní.

Čo sa týka vznesenej námietky premlčania žalovaným, súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že nárok je potrebné považovať za premlčaný, nakoľko v danom prípade si žalobca neuplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pri ktorom plynie 2-ročná subjektívna premlčacia lehota. Súd sa stotožnil s tvrdením a vyjadrením žalobcu uvedeným v odseku 9, že žaloba bola podaná včas a to v 3-ročnej premlčacej lehote.“

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, a to podľa pomeru úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý v konaní úspešný nebol s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne prvoinštančný súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu žalobca podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Poukázal na ustanovenie § 132 ods. 1, 2, 3 CSP. Uviedol, že podľa ustanovenia § 187 ods. 1 CSP ako dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Táto všeobecná definícia je doplnená o demonštratívny výpočet dôkazných prostriedkov, a to výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. V súčasnosti sú však kľúčovým nástrojom získavanie dôkazov elektronické, resp. digitálne dôkazné prostriedky.

Za elektronický dôkazný prostriedok možno považovať všetko, čo môže slúžiť ako zdroj relevantnej informácie a čo je uchovávané v elektronickej podobe - teda predovšetkým dáta. Dáta ako elektronické dôkazné prostriedky možno chápať ako nespracované údaje bez pridanej interpretácie či analýzy. Samotné elektronické dôkazy, teda informácie, sú dáta, ktoré boli interpretované tak, aby mali pre svojho spracovateľa určitý zmysel. Elektronické dôkazné prostriedky teda môžeme definovať ako dôkazné prostriedky, na prevod ktorých do podoby zrozumiteľnej pre človeka, je potrebné použiť nejaké elektronické zariadenie.

Medzi elektronické dôkazné prostriedky patrí predovšetkým e-mailová komunikácia, osobné profily na sociálnych sieťach, webové stránky a webové prezentácie.

Súd prvej inštancie sa stotožnil s námietkou žalovaného, že on si nesplnil svoju dôkaznú povinnosť, keďže ani k žalobe, ani k ďalším vyjadreniam v konaní nepredložil sadzobník aktuálny v čase, za ktorý bola odmena účtovaná.

Poukázal na to, že vo svojom vyjadrení zo dňa 28. 11. 2018, ktorým reagoval na vyjadrenie Žalovaného zo dňa 23. 07. 2018 uviedol :„Žalovaný vo Vyjadrení Žalovaného uvádza, že ceny požadované Žalobcom údajne neboli medzi Žalobcom a Žalovaným dohodnuté a ani nemali byť zo strany Žalobcu Žalovanému riadne vyúčtované. V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na Žalobcov vyjadrenie k odporu Žalovaného doručené súdu dňa 01. 06. 2018, v ktorom Žalobca uvádza, že výška odmeny za používanie hudobných diel (Žalovaným označená za „ceny“), tak ako ju Žalovanému vyfakturoval vyplýva z platného sadzobníka SOZA, ktorý je k dispozícii na nahliadnutie v sídle SOZA, ako aj uverejnený na webovom sídle SOZA

([https://moja.soza.sk/cms/content/files/Sadzobn](https://moja.soza.sk/cms/content/files/Sadzobn%C3%ADK_AO_prostrednictvom_technickych_zariadeni_verejny_prenos_a_technicke_predvedenie_diel_2016)

[%C3%ADK_AO_prostrednictvom_technickych_zariadeni_verejny_prenos_a_technicke_predvedenie_diel_2016](https://moja.soza.sk/cms/content/files/Sadzobn%C3%ADK_AO_prostrednictvom_technickych_zariadeni_verejny_prenos_a_technicke_predvedenie_diel_2016). („Sadzobník“).“

On si svoju dôkaznú povinnosť splnil, keď uviedol, že na základe uzatvorenej hromadnej licenčnej zmluvy sa žalovaný zaviazal hradiť mu autorskú odmenu, ktorá bude určená na základe platného sadzobníka SOZA.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil ako vecne správny.

Odvolanie žalobcu považoval za nedôvodné. Žalobca v ňom neuviedol žiadne nové skutočnosti resp. tvrdenia a ani argumenty, ktoré by už neuviedol v konaní súdu prvej inštancie a s ktorými by sa súd prvej inštancie už nevysporiadal v rozsudku, ktorý považuje za vecne správny a za precízne odôvodnený a rovnako aj konanie na súde prvej inštancie považuje za zákonné.

Ďalej poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov (rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/3/2014-138, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/60/2018-163 zo dňa 19. 04. 2018).

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

7. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcu v odvolaní.

8. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobcu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred okresným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

9. Obligatórnou náležitosťou žaloby je podľa § 132 ods. 1 CSP aj pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Takáto právna úprava nezakladá povinnosť žalobcu uviesť v žalobe správnu právnu kvalifikáciu žalovaného nároku, ale povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti, z ktorých sa nárok vyvodzuje (údaje nutné preto, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť). Žalobca má povinnosť opísať skutok, na ktorého základe uplatňuje svoj návrh, v rozsahu umožňujúcom jeho jednoznačnú individualizáciu. V dôsledku aplikácie prejednacej zásady majú výsostne strany sporu povinnosť tvrdenia a na ňu nadväzujúcu dôkaznú povinnosť ohľadom skutočností, z existencie ktorých pre seba vyvodzujú priaznivé právne dôsledky. Nesplnenie tejto povinnosti má za následok vynesenie rozhodnutia nepriaznivého pre stranu, ktorá svoju procesnú povinnosť nesplnila.

10. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v žalobe opísal rozhodujúce skutočnosti nasledovne: „Žalobca je právnická osoba, neziskové občianske združenie autorov a vydavateľov hudobných diel, združenie fyzických a právnických osôb podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov (ďalej len „SOZA“), ktorá predstavuje záujmovú samosprávu, ktorou si nositelia majetkových práv spravujú prostredníctvom volených orgánov spoločné záujmy nositeľov práv k hudobným dielam a v súlade s oprávnením Ministerstva kultúry Slovenskej republiky spravuje na území Slovenska majetkové autorské práva k hudbe z celého sveta a vykonáva kolektívnu správu práv podľa autorského zákona. Na základe

hromadnej licenčnej zmluvy o použití hudobných diel ich verejným predvádzaním uzatvorenej medzi žalobcom ako organizáciou kolektívnej správy práv a žalovaným ako používateľom verejnej produkcie s hudbou boli vystavené faktúry číslo a) XXXXXXXXXXXX splatná dňa 11. 03. 2015 znejúca na sumu 984,00 € (ďalej tiež „faktúra 1“), b) XXXXXXXXXXXX splatná dňa 08. 03. 2016 znejúca na sumu 984,00 € (ďalej tiež „faktúra 2“) a c) XXXXXXXXXXXX splatná dňa 07. 03. 2017 znejúca na sumu 984,00 € (ďalej tiež „faktúra 3“). Žalovaný do dnešného dňa žalobcovi dlžnú sumu neuhradil.“

11. Žalobca k žalobe pripojil Hromadnú licenčnú zmluvu zo dňa 08. 02. 2007 a faktúry: č. XXXXXXXXXXXX vystavenú dňa 24. 02. 2015, č. XXXXXXXXXXXX vystavenú dňa 22. 02. 2016, č. 2171105159 vystavenú dňa 20. 02. 2017.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v žalobe dostatočným spôsobom nešpecifikoval akým spôsobom dospel k výpočtu sumy 2952,- Eur, resp. konkretizovaním z akých položiek pozostáva žalobou uplatnený nárok, pričom svoje skutkové tvrdenia oprel jedine hromadnú licenčnú zmluvu a faktúry (č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 11. 03. 2015, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 08. 03. 2016, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 07. 03. 2017), a teda v žalobe neuviedol všetky potrebné tvrdenia, údaje nevyhnutné na to, aby bolo možné určiť skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, a tak vymedziť predmet konania po skutkovej stránke s poukazom na to, že v zmysle ustanovenia § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (na faktúry), ako to bolo v posudzovanej veci.

13. Odvolací súd konštatuje, že zo strany žalobcu nedošlo k úplnému opísaniu rozhodujúcich skutočností v zmysle § 132 ods. 1 CSP a tento stav neodstránil ani v priebehu prvoinštančného konania.

14. Ďalej v zmysle ustanovenia § 132 ods. 3 CSP žalobca bol povinný k žalobe pripojiť dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa (napr. listiny, fotografie, DVD nosiče a iné pamäťové médiá) okrem tých, ktoré nemohol bez svojej viny pripojiť. Z uvedeného vyplýva, len tie dôkazy, ktoré nemohol žalobca k žalobe pripojiť (napr. kvôli rozmerom, hnutelné veci v dispozícii inej osoby), bol povinný označiť.

15. Zo žaloby ani z dôkazov pripojených k žalobe nevyplýva, že by žalobca k žalobe pripojil príslušný sadzobník SOZA, v zmysle ktorého si mal žalobca voči žalovanému uplatniť žalobný nárok, hoci jeho povinnosťou v zmysle § 132 ods. 3 CSP bolo pripojiť k žalobe dôkazy a povaha sadzobníka SOZA pripúšťala pripojenie tohto dôkazu.

16. Ak v priebehu prvoinštančného konania žalobca vo vyjadreniach poukázal na to, že výška odmeny za používanie hudobných diel vyplynula z platného sadzobníka SOZA, ktorý je k dispozícii na nahliadnutie v sídle SOZA, ako aj uverejnený na webovom sídle SOZA (viď čl. 36, 83 a nasl. spisu), z uvedených podaní nevyplýva, že žalobca navrhol vykonať dôkaz listinou, t.j. konkrétnym sadzobníkom SOZA a tento v priebehu prvoinštančného konania ani nepredložil.

17. Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

18. Dokazovanie je jeden zo základných inštitútov civilného procesu. Aby súd vedel spor riadne prejednať a rozhodnúť, musí mať zabezpečený dostatok skutkových poznatkov významných pre rozhodnutie sporu. Ustanovenie § 185 CSP zaviedlo princíp formálnej pravdy. Formálnou pravdou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Navrhovanie dôkazov stranami sporu je časovo ohraničené sudcovskou koncentráciou konania a zákonnou koncentráciou konania. Tieto predstavujú vyjadrenie základného princípu civilného sporu uvedeného v čl. 10 CSP (zásady arbitrárneho poriadku), podľa ktorého súd určuje priebeh a tempo konania s prihliadnutím na hospodárnosť konania tak, aby bol naplnený účel zákona. Sudcovskou koncentráciou konania sa rozumie povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku (medzi ktoré sa radia aj návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle § 149 CSP) včas. Prostriedky procesného útoku a obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, keby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na

prostriedky, ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Podmienkou je, aby súd v rozhodnutí v merite veci náležite odôvodnil neprihliadnutie na včas neuplatnené prostriedky.

19. Odvolací súd poukazuje na to, že povinnosťou žalobcu bolo označiť a predložiť súdu prvej inštancie relevantné dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností, keď okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporné právne pomery strán konania. Hmotnoprávna norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje aj povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti, preto žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať nárok na zaplatenie sumy 2952,- Eur s príslušenstvom.

20. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zhodne s názorom prvoinštančného súdu konštatuje, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne ním uplatneného nároku, preto odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť vrátane závislých výrokoch o trovách konania (druhý, tretí výrok), pretože okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

21. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).